

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ

Ὁργανώθηκε κοινὸ συνέδριο στὸ Γκράτς στὶς 18—27 Σεπτεμβρίου 1924. Γιὰ πρώτη φορὰ οἱ δυὸ διεθνεῖς ἐνώσεις «Γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς σωματεμπορίας» καὶ «Γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ διακανονισμοῦ» συνεργάστηκαν ἐπίσημα καὶ ἔνωσαν τὶς προσπάθειες τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία κοινῶν ἰδανικῶν.

Στὸ συνέδριο γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς σωματεμπορίας οἱ ἐκθέσεις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ἐπιτροπῶν ἔδειξαν πὼς ἡ ἐπίσημη ἐξάσκηση τῆς σωματεμπορίας ἔχει, ἀπὸ τοῦ πολέμου, κατὰ πολὺ ἐλαττωθεῖ. Ἡ ἀνεξήγητη ὅμως ἐξαφάνιση πλήθους κοριτσιῶν ἀφίνει νὰ ὑπονοηθεῖ μιὰ πολὺ ἐκτεταμένη κρυφὴ ἐνέοργια ἐκ μέρους τῶν σωματεμπόρων. Συμφωνοῦν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκη τῆς πύκνωσης τῆς προστατευτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπὸ τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις οἱ περισσότερες ἀφοροῦν τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως (προστασία καὶ ἐπίβλεψη ἀνηλίκων κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ, εἰδικὴ φροντίδα κατὰ τὴν ἔκδοση διαβατηρίων γιὰ ἀνηλίκους κ.λ.) Ἐπίσης ἀποφασίστηκε ἡ αὐστηρὴ δίωξη καὶ τιμωρία παντὸς ὁ ὁποῖος ἐκδίδει καὶ διαδίδει ἄσεμνα συγγράμματα καὶ εἰκόνες. Ἐπεκυρώθη ἡ ἀπόφαση τοῦ συνεδρίου τῆς Οὐάσιγκτων περὶ ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν κρατῶν ὑπηρεσίας γιὰ τὴν παραχῆ ἐργασίας. Ἡ πρότασις ποὺ ἔγινε στὴν κοινωνία τῶν ἐθνῶν περὶ ἀπογορεύσεως τῆς εἰσόδου ξένων γυναικῶν εἰς οἴκους ἀνοχῆς, ἀπεκρούσθη, ὡς ἀντιβαίνουσα πρὸς τὶς γενικώτερες περὶ τελείας καταργήσεως τοῦ διακανονισμοῦ ἀρχὲς τοῦ συνεδρίου.

Στὸ τέλος ἐδόθη στῆς διάφορες ἐπιτροπὲς ἡ ἐντολὴ νὰ ἐνεργήσουν κοντὰ στὶς κυβερνήσεις τους, γιὰ νὰ συμπεριληφθεῖ στὸν ἀστυνομικὸ ὄργανισμό ἕνας ἀριθμὸς γυναικῶν ἀστιφυλάκων, εἰδικῶν γιὰ τὴν ἐποπτεία γυναικῶν καὶ παιδιῶν.

Στὸ συνέδριο αὐτὸ ἀντιπροσωπεύθησαν 25 κράτη.

Τὸ συνέδριο γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ κρατικοῦ διακανονισμοῦ ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τρία ζητήματα: α) Μὲ τὶς διάφορες πληροφορίες τῶν κρατῶν ὅπου ἔχει καταργηθεῖ ὁ διακανονισμός, καὶ γενικὰ μὲ τὴν πρόοδο τῆς καταργητικῆς κίνησης. β) Μὲ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴ μετάβαση ἀπὸ τὸ διακανονισμὸ στὴν κατάργηση. γ) Ἐὰν πρέπει νὰ ἐξομοιωθοῦν τὰ ἀφροδίσια νοσήματα πρὸς τὰ μεταδοτικὰ.

Στὴν εἰσήγησίν του ὁ Dr During κατώρθωσε νὰ συνδυάσει τὶς πρακτικὲς ἀπαιτήσεις μὲ τοὺς ἰδανικοὺς σκοποὺς: «Ἡ πορνεία, εἶπε μεταξὺ ἄλλων, δὲν εἶναι ἀδίκημα καὶ δὲν ὑπόκειται ἐπομένως σὲ ποινικὴ δίωξη—ἀλλὰ εἶναι κοινωνικὸ φαινόμενο καὶ γιὰ τὴν καταπολέμησίν του ἀπαιτοῦνται κοινωνικὰ μέσα» Κυριώτερο μέσο θεωρεῖ τὴν ἀνατροφὴ (τοῦ πρέπει νὰ στηρίζεται στὴν ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς ἀγνότητος καὶ τῶν δύο φύλων) καὶ τὰ διάφορα προστατευτικὰ μέτρα, προληπτικὰ καὶ ἐπανορθωτικὰ.

Τὴν καταπολέμηση τῶν ἀφροδισίων νόσων θεωρεῖ ζήτημα καθαρὰ ἰατρικόν. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἀγγλίδας Miss Welton στηρίζεται στὶς ἴδιες βάσεις, ἐκκαίδευ-

ση και προστατευτικά μέτρα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴ ἀποδοκιμάζει τὴν ἀναγκαστικὴ ἐξέταση ὡς ἀντιβαίνουσα πρὸς τὴν ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Πρέπει νὰ ποκτηθῆ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀρρώστων ὥστε ἐκούσια νὰ προσέρχονται.

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα μίλησε ὁ γερμανὸς ἰατρὸς Dr. Löwenstein στηριζόμενος σὲ παραδείγματα τῆς ἰατρικῆς του πράξεως. Ἐτόνισε πῶς τὸ νοσοκομεῖον τῶν ἀφροδισίων νόσων πρέπει νὰ χάσῃ τὸν χαραχτήρα τῆς φυλακῆς. Νὰ γίνῃ ἡ διαμονὴ σαυτὸ ἄνετη καὶ εὐχάριστη. Ὁ ἀρρωστος νὰ μὴν αἰσθάνεται ἀποκλεισμένος ἀπὸ τὸν κόσμον—ἀλλὰ νὰ νιώθῃ τὴν προσπάθειαν τῶν γύρω του νὰ τὸν ξαναδώσουν εἰς τὴν ζωὴ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ γιατρευμένο.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον ζήτημα ἀπεφασίστηκε νὰ μείνουν χωρισμένα τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἀπὸ τὰ λοιπὰ μεταδοτικὰ γιὰ λόγους καθαρὰ ἐπιστημονικούς, ἐπειδὴ τὰ νοσήματα αὐτὰ ἀπαιτοῦν ἰδιαίτην ἰατρικὴν θεραπείαν.
